

[Krusse Rasmussen]

aldrig nogen sinde har brugt. Det kan f.eks. være en drejebænk. Jeg synes, at i sådan et tilfælde kunne man sende lærlingen på en fagskole for at opnå de nødvendige færdigheder, således at lærepladsen kunne godkendes.

Derfor lyder mit spørgsmål til arbejdsministeren: vil ministeren medvirke til, at et tidsbegrænset svar på lære- og praktikpladser fra de faglige fællesudvalg godkendes?

Nu må der for alvor arbejdes på en smiddiggørelse – og ikke flere forhindringer – for at få de mange tusinde unge ud på arbejdsmarkedet.

Knud Lind (FP):

I ministerens redegørelse siger ministeren sp. 1252 om lære- og praktikpladser:

»Den nuværende praksis for de faglige udvalgs godkendelse smiddiggøres, og det skal sikres, at en afgørelse foreligger inden for en bestemt frist.«

Det samme problem blev drøftet på ét møde i april 1981 mellem LO, Dansk Arbejdsgiverforening, undervisningsministeriet og arbejdsministeriet, hvor man påpegede det uheldige i den lange godkendelsesprocedure.

Nu har man i dag talt så meget om Storstrøms amt, og jeg vil derfor tage to helt konkrete og dokumenterede eksempler frem på en bureaukratisk, usmidig og langsomme praksis fra de faglige udvalgs side, som stadig væk eksisterer den dag i dag.

Det ene eksempel er fra Vindbyholt Kro, hvor værten fik en henvendelse fra en ung mand, der ville i lære som kok. Værten søgte på den unge mands vegne, og efter ca. 4 måneder fik han et afslag. I afslaget skriver man fra hotel- og restaurationsfagenes fællesudvalg for lærlingesager:

»Vi skal herefter meddele, at udvalget ikke på nuværende tidspunkt kan godkende virksomheden som lærested i kokkefaget, idet virksomheden er forholdsvis nyåbnet med ny restauratør, hvorfor udvalget ønsker at afvente virksomhedens udvikling. Endvidere er der i virksomheden ikke ansat faglært kok ud over værten, som selv er faglært.«

Man taler om en forholdsvis nyåbnet virksomhed. Nu er det således, at Vindbyholt Kro blev anlagt anno 1590, så jeg mener ikke, man kan kalde den for forholdsvis nyåbnet. Værten er uddannet på Hotel Hvide Hus

i Køge. Han arbejder 10-12 timer om dagen i køkkenet, idet han gerne vil præge madlavningen selv. Ud over værten er der ansat en kogerske og to smørrebrødsjomfruer.

Det andet tilfælde er også fra Storstrøms amt, og det er angående kroen Elnasminde. Værten her har fået den fineste uddannelse på den internationale tjenerskole i Østrig, i Hofstein. Der er to internationale hotelskoler. Den ene ligger i Østrig, og den anden ligger i Lausanne. Værtens eneste fejl var, at han ikke var i besiddelse af et dansk svendebrev. Samme hotel- og restaurationsfagenes fællesudvalg for lærlingesager skriver i sit afslag følgende:

»Udvalget kan herefter ikke godkende virksomheden som oplæringssted i tjenerfaget, da der ikke er ansat en faglært tjener med dansk svendebrev til at forestå oplæringen.«

På den internationale hotelskole i Østrig har man som mindstekrav, at eleverne har enten realeksamen eller studentereksamen, men det var altså ikke nok i dette tilfælde, hvor man ville ansætte en tjenerlærling.

Vilkårligheden i de faglige udvalgs afgørelser kan i øvrigt ses i, at værten på Vindbyholt Kro, der var faguddannet kok, ikke kunne få en lærling i kokkefaget, mens det samme faglige udvalg gav værten på Elnasminde, der er uddannet som tjener, dispensation til at få en kokkelærling, men man nægtede ham at få en tjenerlærling. Det taler vist tydeligt om, hvilken vilkårlighed, hvilken usmidighed der er inden for disse faglige udvalg.

Det vil jeg altså gerne bede ministeren om at se på hurtigst muligt.

Jytte Andersen (S):

En særlig udsat gruppe på arbejdsmarkedet er de unge indvandrere. Derfor er det meget vigtigt at sørge for, når der skal tages initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, at der er en særlig opmærksomhed rettet på denne gruppe.

De unge indvandrere står imellem to kulturer. De har dårlige sprogkundskaber og dermed også dårlige skolekundskaber. Dertil kommer, at de ofte bor i nogle utidssvarende boligmiljøer eller i kommuner, der i forvejen har store sociale problemer. Deres forældre har ikke mange kontakter til dem, der ejer virksomhederne, og har heller ikke rigtig den